

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4809/2019
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Борко Васојевић, адвокат из ..., против туженог Adria Media Group d.o.o., Београд, чији је пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из ..., ради повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 61/19 од 18.07.2019. године, на седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 61/19 од 18.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 61/19 од 18.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 63/18 од 24.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да је тужени повредио имовинска и морална права тужиоца, као аутора, тако што је 31.12.2017. године, у 21.24 часова на свом на интернет издању www..., под насловом „...“ без сагласности тужиоца и без означања његовог имена као аутора, објавио ауторско дело тужиоца – видео снимак „...“ у трајању од 2 минута и 18 секунди. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због саопштавања ауторског дела без означања аутора исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.12.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа од 100.000,00 динара, до тражених 150.000,00 динара, односно за износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 59.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.12.2018. године, као дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 61/19 од 18.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда

потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због саопштавања ауторског дела без означања аутора исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.12.2018. године до исплате, док је тужбени захтев за исплату износа од још 50.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од од 24.12.2018. године до исплате одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 36.300,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.12.2018. године, као дана пресуђења до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено правноснажном пресудом је утврђење повреде имовинских и моралних права тужиоца као аутора и накнада нематеријалне штете због повреде ауторског права тужиоца. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева као и о висини накнаде нематеријалне штете заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Смисао правила о дозвољености ревизије код преиначења у смислу наведеног члана је да је извршено преиначење на штету ревидента, односно да је ревизију

изјавила странка којој је због преиначења право ускраћено или смањено. У овом случају, одлука је преиначена у корист ревидента – туженог, те му право није ни ускраћено ни смањено, па из тог разлога ревизија туженог на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 23.03.2018. године, а означена вредност вредност предмета спора у тужби и првостепеној пресуди је 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић